

Klasikleri Okuyorum

Sherlock Holmes'un Maceraları

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2023
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2023

SHERLOCK HOLMES'UN MACERALARI

Arthur Conan Doyle

Özgün adı:
The Adventures of Sherlock Holmes

ISBN: 978-605-188-729-6

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 49238
MATBAA SERTİFİKA NO: 51888

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Nurten Hatırnaz
İngilizceden çeviren: Selen Ak
Grafik uygulama: Kübra Yeşilyurt Çakır

EKOSAN MATBAACILIK

Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No: 1 (Tarat Tarım Binası)
Zeytinburnu – İstanbul

Cilt: Buluş Mücellit, İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4
Arnavutköy / İstanbul
Tel: 0212 544 41 41 Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr

Klasikleri Okuyorum

Sherlock Holmes'un Maceraları

*Arthur Conan Doyle'un aynı adlı eserinden
kısaltılarak kaleme alınmıştır*

Çeviren: Selen Ak

İÇİNDEKİLER

Bohemya'da Skandal 7

Kızıl Saçlılar Kulübü 26

Mavi Yakut 44

Benekli Kordon Macerası 61

Yunan Tercüman 83

Altı Napolyon 100

Bohemya'da Skandal

O, Sherlock Holmes için hep o kadın olmuştu; zekâsıyla Holmes'u alt eden kadın. Kimden söz ettiğini anlamam için dostumun “o kadın” demesi yeterdi. Kadının adı Irene Adler'di.

Kendimi tanıtayım: Benim adım Doktor Watson. Evlenene kadar, Baker Sokağı 221B'de Holmes'la aynı daireyi paylaştım. Yıllarca süren ev arkadaşlığımız sırasında, Holmes'a araştırmalarında yardım ettim. Daha sonra yaşadığımız maceraların çoğunu öykülere dönüştürüp okurlarıma sundum.

Bir gece Londra sokaklarında dolaşırken kendimi Baker Sokağı'nda buldum. Tarih 20 Mart 1888'di. Başımı kaldırıncı ikinci katın penceresinde Holmes'u

gördüm. O ince uzun endamıyla bir ileri bir geri odayı arşınılıyordu. Başını önüne eğmişti ama kemerli burnu ve güçlü çenesi seçiliyordu. Ellerini arkasında kavuşturmuştu. Eski dostum iş başındaydı. Uzun zamandır görüşmemiştik. Zili çalıp içeri girdim.

Holmes o keskin, zeki bakışlarını yüzüme dikip gülümseyerek beni selamladı. Dinlenmiş gözüküyordu. Uzun, kemikli gövdesiyle en sevdiği kanepeye uzanmıştı. Vaktiyle onca davanın detaylarını birlikte gözden geçirdiğimiz o oturma odasının rutubet kokan havasını içime çekince rahatladığımı hissettim. Derken Holmes konuştu. “Evlilik yaramış, Watson,” dedi. “Görüşmeyeli üç buçuk kilo almışsın sanırım. Anladığım kadarıyla doktorluk mesleğine de dönmüştün. Yazık, geçenlerde yağmura yakalanmışsın ve özensiz bir uşağın var.”

“Sevgili Holmes,” dedim şaşırarak. “Evet, görüşmeyeli üç kilo aldım. Ayrıca geçen perşembe kırsalda sağanağa yakalandım. Karımla yardımcılarımızdan memnun olmadığımızı düşünmekte de haklısın. Peki ama nereden anladın?”

“Gerçekten mi? Üç buçuk kilo aldığından eminim,” diyerek güldü Holmes. “Çok basit, Watson. Ayakkabılarının hâlinden yakın bir zamanda çamura bulandıkları belli. O ayakkabıları temizleyen kişinin özensizce bıraktığı kazıma izleri de kolaylıkla seçiliyor. Ayrıca üstüne belli belirsiz bir antiseptik kokusu sinmiş, parmağına yalnızca enfeksiyon tedavisinde kullanılan siyah bir toz bulaşmış. Paltonda, normalde stetoskopunu taşıdığı yerde bir kabartı var. Bu ipuçları senin yeniden bir tıp adamı olduğunu söylüyor.”

“Sen açıklayınca hep çok basitmiş gibi geliyor,” dedim. “Senin gördüğün her şeyi ben de görüyorum ama A noktasından B noktasına nasıl vardığını bir türlü anlamıyorum.”

“Sen görüyorsun ama gözlem yapmıyorsun,” diyen Holmes bana kalın bir kâğıt uzattı. “Mesela, bu notta ne görüyorsun? Sesli oku, dostum.”

“Bu gece uzun boylu, maskeli bir adam ziyaretinize gelecek. Sizinle konuşmak istiyor,” diye okumaya başladım. “Geçmişte kraliyet mensuplarına yardım ettiğiniz için size güvenebileceğimi biliyorum. Böyle duyduk güvenilir kaynaklarımızdan.”

“Bu nottan ne anlıyorsun, Watson?” diye sordu.

“Pahalı bir kâğıt,” diye yanıtladım. “Notu gönderen kişi yoksul değil.” Kâğıdı kaldırıp ışığa tuttum. “Ayrıca, kâğıtta birtakım kısaltmalar var.”

“Kısaltmalar çok şey söyler,” dedi Holmes. “Bu kâğıdı üreten şirketin adını mesela. Öğrendiğime göre, şirket Bohemya Krallığı’ndaymış.”

“Daha bitmedi,” diye sürdürdü Holmes. “Bu notu yazan kişi Alman. Şu tuhaf cümle yapısını fark ettin mi: ‘Böyle duyduk güvenilir kaynaklarımızdan’? Fransızca veya Rusça konuşan biri böyle bir cümle kurmazdı. Bunu ancak Almanca konuşan biri yazmış olabilir. Ayrıca, yanılmıyorsam, kendisi şimdi buraya geliyor.”

Dışarıdan at toynaklarının ve araba tekerleklerinin sesi geldi. Çok geçmeden de kapının zili çaldı. Bunu merdivenlerden gelen ayak sesleri takip etti. Ve kapı gürültüyle vuruldu.

İri yarı bir adam oturma odasına girdi. Boyu bir seksenden fazlaydı, oldukça da kaslıydı. Üzerinde şık

bir palto ve lacivert bir pelerin vardı. Pelerin boyun kısmında kocaman bir mücevherle tutturulmuştu. Ziyaretçimizin uzun çizmeleri kürkle süslenmişti. Bir elinde geniş bir şapka vardı. Diğer eliyle de yüzünün üst kısmını örten maskesini tutuyordu.

“Buyurun, oturun,” dedi Holmes. “Tanıştırıyım, dostum ve meslektaşım Doktor Watson. Bana söyleyeceğiniz her şeyi, güvenilir dostuma da söyleyebilirsiniz.”

“Bay Holmes,” dedi yabancı. “Ben Kont Von Kramm. Bohemyalı bir asilzadeyim. Sizinle son derece önemli bir mesele hakkında konuşmam gerek. Yalnız konuşmayı tercih ederim.”

Gitmek üzere ayağa kalktım ama Holmes kolumu tuttu. “Eğer ikimizle birden konuşmak istemiyorsanız size yardımcı olamam.”

“Pekâlâ,” dedi ziyaretçimiz. “Ama başlamadan önce, ikinizden de konuşacaklarımızı iki yıl süreyle sır olarak saklamanızı rica edeceğim. İki yıl sonra bir önemi kalmayacak. Ama şimdilik Avrupa'nın kaderi, sizin sessiz kalmanıza bağlı.”

Holmes’la birlikte meseleyi sır olarak saklayacağımıza söz verdik. Ziyaretçimiz devam etti. “Lütfen maskemi mazur görün. Beni gönderen kişi kimliğini gizlemek zorunda. Ben bile size gerçek adımlı söylemedim.”

“Biliyorum,” dedi Holmes.

Maskeli adam devam etti. “Bu olaylar Bohemya kraliyet ailesi için korkunç bir skandala yol açabilir.”

“Onu da biliyorum,” dedi Holmes. “Lütfen, devam edin, Majesteleri.”

Misafirimizin aniden keyfi kaçtı, sinirli adımlarla odayı arşınladı. Ardından maskesini tutup çektiği gibi yere fırlattı. “Haklısınız, Bay Holmes!” diye haykırdı. “Sizden hiçbir şey saklayamam. Beni kraliyet ailesinden biri göndermedi. Ben kralım! Bohemya Kralı, Cassel-Felstein Grandükü, Wilhelm Gottsreich Sigismund von Ormstein’ım. Derdim o kadar büyük ki başka birini göndermeyi göze alamazdım. Size anlatacaklarım konusunda kendimden başka kimseye güvenemem.”

“O hâlde, buyurun,” dedi Holmes. “Anlatın lütfen.”

“Her şey beş yıl önce başladı. Varşova'yı ziyaret ediyordum. Orada Irene Adler adında bir kadınla tanıştım. Belki duymuşsunuzdur.”

“Doktor,” dedi Holmes bana. “Fihrist' Bayan Adler hakkında ne diyor?”

Holmes'un, bulabildiği her türlü bilgiyle ve envaiçeşit gazete kupürüyle doldurduğu, büyük bir defteri vardı. O deftere “fihrist” derdi. Raftan fihristi alıp “Irene Adler” adını bulduktan sonra Holmes'a uzattım.

“Bir bakayım,” dedi. “1858'de Liverpool'da doğmuş. Opera sanatçısıymış. Varşova Kraliyet Operası'nda çalışmış. Operayı bırakmış. Londra'da yaşıyormuş.” Holmes başını kaldırıp krala baktı. “Demek Varşova'da bu kadına âşık oldunuz.”

“Doğru, Bay Holmes,” dedi haşmetli ziyaretçimiz. “Ama şimdi başkasıyla evlenmem gerekiyor. Norveçli bir prensesle. Prensesin ailesi Bayan Adler'i öğrenecek olursa her şey mahvolur! Sorun da burada. Bayan

Adler evlenmemi istemiyor. Beni, aşk mektuplarımızı nişanlıma göndermekle tehdit ediyor.”

“Mektupların sahte olduğunu söyleyebilirsiniz,” dedi Holmes.

“Elinde ikimizin birlikte çekilmiş bir fotoğrafı var,” dedi kral.

“Tüh. İşte bu bir sorun,” dedi Holmes. “O fotoğrafı geri almalısınız. Gerekirse çalın veya satın alın.”

Kral, “Geri almaya çalıştım, Bay Holmes,” diye karşılık verdi. “Adam yolladım, evine girdiler. Ama bulamadılar. Ayrıca fotoğraf için hiçbir meblağı kabul etmiyor. Nişanlımla evleneceğimizi duyurduğumuz gün, fotoğrafla mektupları gönderecekmiş. Yani üç gün sonra.”

“O hâlde işe koyulalım,” dedi Holmes. “Bana kaldığınız otelin adı ve Bayan Adler’in adresi gerekecek.”

“Kont Von Kramm adıyla Langham Oteli’nde kalıyorum,” dedi kral. “Bayan Adler de Serpentine Bulvarı’ndaki Briony Köşkü’nde oturuyor.”

“Pekâlâ,” dedi Holmes. “Bir şeyler öğrenir öğrenmez otelinizden size ulaşırım. Watson, rica etsem

yarın öğleden sonra üçte bana uğrar mısın? Bu meselede bana yardımcı olursan sevinirim.”

Ertesi gün öğleden sonra Baker Sokağı'ndaydım ama Holmes evde yoktu. Sokak kapısı açıldığında yaklaşık bir saattir bekliyordum. Kirli, yırtık pırtık kıyafetler giymiş bir adam içeri girdi. Karman çorman bir sakalı vardı, yürürken bir ayağı aksıyordu.

Bu, Sherlock Holmes'tu. Dostumun kılık değiştirmekte usta olduğunu biliyordum ama yine de onu tanımakta güçlük çektim. Holmes yatak odasına girdi, çıktığında eski hâline dönmüştü. Ateşin yanına oturup güldü.

“Ne sabahtı ama Watson,” dedi. “Kılığımдан anlayacağın üzere, Bayan Adler'i izlemek için evine gittim. Briony Köşkü'nde olağan dışı bir şey yoktu. Ama alt kattaki büyük pencere, geniş salonu gözetledim.

“Ayrıca sokaktaki birkaç kişiyle konuştum,” dedi. “Öğrendiğime göre, Bayan Adler her gün saat beşte evden çıkıp yedide dönüyormuş. Ayrıca, yakışıklı bir beyefendi sık sık ziyaretine geliyormuş. Adı Godfrey Norton. Bay Norton avukatmış. Acaba Bayan Adler